

Draag me, vang me, pak me



Blind de wereld in. © kvde

DANS ★★☆☆☆

Bab(b)el

Kabinet K

Gezien op 14/3 in Kopergieterij

Op reis tot eind mei

‘Ogen die iets moois zien, bestaat daar een woord voor?’ Misschien wel Kabinet K? In *Bab(b)el* (6+) zoekt choreografe Joke Laureyns de fijne grens op tussen het zegbare en het onzegbare. Een acteur, een danseres en een negenjarig meisje vallen blind de wereld in. Het drietal ontdekt de taal om mee te bevelen. Om mee te musiceren. Om zorg te dragen voor. ‘Draag me, vang me, pak me.’

Uit het werk van Kabinet K spreekt een grote, warme menselijkheid, die je niet onberoerd laat. Het is menselijkheid in al zijn facetten, dus ook in eenzaamheid. We zijn tot slot allemaal veroordeeld tot een taal waarvan we niet weten hoe ze gehoord zal worden.

En in onze zucht naar zuiverheid, verbeeld via stamelende, dierlijke bewegingen, trachten we allemaal de barrière van de taal te overstijgen.

Bérengère Bodin danst die tweespalt zielrijk uit. Maar daar is het kleine wolvenmeisje al dat haar geruststelt. Kabinet K weet kinderen en volwassenen zo natuurlijk naast elkaar te zetten, dat het label ‘jeugddans’ vervliegt. Meer dan een voorstelling, creëert Laureyns hier een landschap, menselijk en primitief tegelijk, waarin sfeer belangrijk is dan een verhaal, sociale relaties belangrijker dan handeling. In die impressionistische aanpak plooit *Bab(b)el* echter iets te vaak naar binnen, richting het ‘niet gezegd krijgen’ en mist er een scherpere dramaturgie die de *less is more* wat stuwt. Het neemt niet weg dat je na het kijken veel zin krijgt om te schrijven, vanuit het dubbele besef hoe weinig woorden dit soort kleine schoonheid verdraagt. **CHARLOTTE DE SOMVIELE**